

Die Openbaring van Yahshua Christus

Hoofstuk 2

Deur William Finck

Alle vers vertalings geneem uit die Afrikaans 1933/1953 vertaling

“ 1 SKRYF aan die engel van die gemeente in Éfese: Dít sê Hy wat die sewe sterre in sy regterhand hou, wat wandel tussen die sewe goue kandelaars: 2 Ek ken jou werke en jou arbeid en jou lydsaamheid, en dat jy slegte mense nie kan verdra nie; en dat jy dié op die proef gestel het wat sê dat hulle apostels is en dit nie is nie, en hulle leuenaars bevind het; 3 en dat jy verdra het en lydsaamheid besit, en ter wille van my Naam gearbei en nie moeg geword het nie. 4 Maar Ek het teen jou dat jy jou eerste liefde verlaat het. 5 Onthou dan waarvandaan jy uitgeval het, en bekeer jou en doen die eerste werke. Anders kom Ek gou na jou toe en sal jou kandelaar van sy plek verwyder as jy jou nie bekeer nie. 6 Maar dit het jy, dat jy die werke van die Nikolaiete haat, wat Ek ook haat. 7 Wie 'n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê. Aan hom wat oorwin, sal Ek gee om te eet van die boom van die lewe wat binne-in die paradys van God is.”

Efese: Die woord is blykbaar van efese, wat 'n woord is met 'n groot verskeidenheid betekenis. Dit kan gooi of skiet beteken, of in 'n ander sin toestemming of lisensie wees. Die naam kan ook eetlus of begeerte wees, en dus kan dit wenslik beteken. Daar is van die vroegste tye af 'n bekende fees ter ere van die afgod Artemis daar gehou, en die dorp het dalk daar rondom grootgeword, want as die naam wel na gooi verwys, blyk dit dat dit na die spele vernoem is. Hierdie dorp was lank bekend vir sy groot maar daklose tempel van Artemis, wat die Romeine Diana genoem het.

Yahshua vertel ons dat die Efesiërs bese werke gehaat het, en valse apostels verwerp het. Tog is hulle gekritiseer omdat hulle "hulle eerste liefde verlaat het". Aangesien dit deur die Boek Handeling in hoofstukke 18 en 19 verduidelik word dat dit Paulus van Tarsus was wat die gemeente in Efese gestig het, dan moes die Christenskap wat Paulus na Efese gebring het die gewees het wat Yahshua hulle oor getugtig het omdat hulle dit verlaat het! Paulus het selfs die ouderlinge van Efese in Handeling 20:29 gewaarsku dat **" 29 Want ek weet dit, dat ná my vertrek wrede wolwe onder julle sal inkom en die kudde nie sal spaar nie."** Hierdie verklaring aan die vergadering is dus ook 'n erkenning van die legitimiteit van Paulus se sending deur Yahshua Christus self.

Maar al het die Efesiërs valse apostels verwerp en nie die kwaad verdra nie, is hulle getugtig omdat hulle op een of ander manier van die Evangelie afgewyk het, alhoewel ons nie presies vertel word wat daardie vertrek behels het nie. In Paulus se een brief aan die Efesiërs wat ons in ons Bybels het, praat Paulus van hoerery en ander sondes, tog vermaan hy hulle, en tugtig hulle nie vir enige besondere oortreding nie, so hulle vertrek moes later gekom het.

Die Efesiërs word dan opgemerk omdat hulle "die werke van die Nikolaïete" haat, en in die Christogenea New Testament is die woord vertaal - eerder as om bloot getransliterer te word - as "mense-oorwinnaars", aangesien dit is wat dit beteken: diegene wat sou oorwin oor die mense, van die werkwoord niko, of die byvoeglike naamwoord nikos, en die selfstandige naamwoord laos wat mense beteken. Die Nikolaïete is klaarblyklik daardie professionele priesterdom wat sou poog om oor die mense te heers deur dwaalleer van sakramentalisme, wat poog om hulle te beheer met die doel om hul eie luste en hul eie buik te vul.

Oor die Nikolaïete:

Daar is verskeie verslae, nie een van hulle volledig nie, van die sekte van die Nikolaïete in die vroeë Christelike geskrifte. Ek het in die verlede gesê dat ek die bestaan van hierdie sekte enigsins in werklikheid betwyfel, en ek het geglo dat die woord 'n klas mense beskryf. Ek doen dit nog steeds, maar nou besef ek dat daar dalk op 'n tyd so 'n sekte was, maar dit blyk dat dit nie lank kon bestaan het, as dit enigsins bestaan het nie, en die woord definieer steeds sekere gedrag wat onder 'n sekere klas gevind word.

Wat so 'n vroeë sekte betref, het Irenaeus geglo dat hulle bestaan en in sy "Against Heresies" Boek 1 Hoofstuk 26 sê hy dat "hulle lewens van onbepaalde toegeeflikheid lei", maar die Grieke het meer as hul deel van hedoniste gehad wat dit gedoen het, en daarom moet daar meer aan die storie wees, en daar is, want Irenaeus het ook gesê dat dit vir hulle 'n kwessie van onverskilligheid is om egbreuk te beoefen en afgodsoffers te eet. Later in sy verhandeling, in "Against Heresies", Boek 3, gee Irenaeus vir ons dit in Hoofstuk XI: "Johannes, die dissipel van die Here, verkondig hierdie geloof en probeer deur die verkondiging van die Evangelie daardie dwaling wat deur Cerinthus is onder mense versprei, en 'n lang tyd tevore deur diegene wat Nikolaïete genoem word, wat 'n afwyking is van daardie 'kennis' wat valslik so genoem word, sodat hy hulle kon laat verleë kon laat voel en hulle kon oortuig dat daar maar een God is wat alle dinge gemaak het deur Sy Woord; en nie, soos hulle beweer, dat die Skepper een was nie, maar die Vader van die Here 'n ander; en dat die Seun van die Skepper sowaar een was, maar die Christus van bo 'n ander, wat ook onmoontlik voortgegaan het, neergedaal het op Jesus, die Seun van die Skepper, en weer teruggevlieg het na Sy Pleroma; en dat Monogenes die begin was, maar Logos was die ware seun van Monogenes; en dat hierdie skepping waaraan ons behoort, nie deur die primêre God gemaak is nie, maar deur een of ander krag wat ver

onder Hom lê en afgesluit is van gemeenskap met die dinge wat onsigbaar en onuitspreeklik is." Ons sien dus dat Irenaeus al hierdie dinge teen die Nikolaïete beantwoord het, die sekte het baie meer probleme en argumente met die Skrif gehad as om eenvoudige hedonistiese neigings te hê.

Ignatius sê in sy vroeë Brief aan die Trallians "die onrein Nikolaïete, valslik so genoem, wat liefhebbers van genot is en aan lasterlike toesprake oor gegee is." In sy Sendbrief aan die Filadelfiërs, in Hoofstuk VI, wat getiteld is "Moenie Judaïsme aanneem nie", vind ons : "As iemand die Vader en die Seun en die Heilige Gees bely en die skepping prys, maar die vleeswording blootas 'n verskyning, en is skaam oor die passie, so iemand het die geloof verloën, nie minder nie as die Jode wat Christus vermoor het. As iemand hierdie dinge bely en dat God die Woord in 'n menslike liggaam gewoon het, terwyl hy daarin is as die Woord, net soos die siel ook in die liggaam is, omdat dit God was wat dit bewoon het en nie 'n menslike siel nie, maar bevestig dat onwettige verbintenisse 'n goeie ding is, en plaas die hoogste geluk in plesier, net soos die man wat valslik 'n Nikolaïet genoem word, hierdie persoon kan nie 'n minnaar van God wees, nóg 'n minnaar van Christus nie, maar is 'n verderwer van sy eie vlees, en daarom leeg van die Heilige Gees, en 'n vreemdeling vir Christus. Al sulke persone is maar monumente en grafte van die dooies, waarop slegs die name van dooies geskrywe is."

Nou is dit net twee van die vroegste getuies, en beide Tertullianus en Clement van Alexandrië bespreek ook die Nikolaïete by verskeie geleenthede. Terwyl sommige vroeë Christelike skrywers, veral Tertullianus, die verhaal as vanselfsprekend aanvaar het dat hulle gestig is deur die vroeë Christen, Nicolaus, wat in Handeling Hoofstuk 6, Clement in sy Toeligtings genoem word, vertel Boek II Hoofstuk XX dat die sekte bestaan het uit mans wat eintlik die instruksies en voorskrifte van daardie selfde Nicolaus verdraai, en by sy naam bekend geword.

Alhoewel ek nie hier op al die besonderhede sal ingaan nie, is die aanhalings wel ingesluit in die notas aan die einde van hierdie hoofstuk. Die ander skrywers stem egter saam dat daar veel meer aan die Nikolaïetaanse geloofsbelydenis steek as blote hedonisme. Oor die vermelding van die Nikolaïete in die Openbaring vertel Tertullianus wel dat die byeenkoms by Thuateira geïnfiltreer is deur “'n ketterse vrou, wat op haarself geneem het om te leer wat sy van die Nikolaïete geleer het”.

Die Boom van die Lewe is Christus self en Sy ras. Soos Hy vir die apostels gesê het, “Ek is die wingerdstok, julle is die lote”. Hierdie frase kom die eerste keer voor in Genesis Hoofstukke 2 en 3, en veral by 3:22 wat behoorlik die eerste Messiaanse Profesie is. Dit kom later weer in die Openbaring in Hoofstuk 22 voor (Johannes 15:5).

“ 8 EN skryf aan die engel van die gemeente in Smirna: Dít sê die eerste en die laaste, wat dood was en lewend geword het: 9 Ek ken jou werke en verdrukking en armoede – maar jy is ryk – en die lastering van die wat sê dat hulle Jode is en dit nie is nie, maar 'n sinagoge van die Satan. 10 Vrees vir niks wat jy sal ly nie. Kyk, die duiwel gaan sommige van julle in die gevangenis werp, sodat julle op die proef gestel kan word; en julle sal tien dae lank verdrukking hê. Wees getrou tot die dood toe, en Ek sal jou die kroon van die lewe gee. 11 Wie 'n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê. Die wat oorwin, sal deur die tweede dood geen skade ly nie.”

Smurna is self, gebruik vir salwing. Hierdie vergadering is nie deur Yahshua gekritiseer nie. Trouens, net twee van hierdie sewe gemeentes is glad nie gekritiseer nie, dié van Smurna en Philadelphia. Aangesien Smurna verwys na die self wat vir salwing gebruik word, en slegs die mense van Israel – saam met Christus self – en aangesien Philadelphia broederliefde beteken,

is dit ten volle duidelik dat diegene wat die omvang van die verbonde erken en dan daardie erkenning toepas deur hulle mede-Israelitiese broers lief te hê, nie gekritiseer of veroordeel sal word deur Yahshua Christus by die oordeel nie! Dit is ook die enigste twee gemeentes waaraan Yahshua die Teëstander, die sinagoge van Satan, noem, wat daardie kinders van Satan is wat beweer dat hulle Juda is, en hulle is nie. Dit is die Kenitiese-Kanaänitiese-Edomitiese stamme wat Judea in die eeue voor Christus geïnfiltreer het, Judaïsme in naam aangeneem het, besny is en in die Christelike era as Jode bekend gestaan het. Hierdie mense het eintlik en letterlik afgestam van die stamme van die vyande van Yahweh ons God. Esegïël verduidelik dit in hoofstukke 35 en 36 van sy profesie, Paulus verduidelik dit deels in Romeine Hoofstuk 9, en Yahshua self verduidelik dit in Lukas Hoofstuk 11 en Johannes Hoofstukke 8 en 10. Daarom is dit duidelik dat die "sinagoge van Satan " word slegs aan hierdie twee gemeentes genoem, en dui daarop dat die teëstander hierdie gemeentes bo alle ander sou vervolg, omdat hulle die rasse-aspekte van die Verbond nagekom het. Die gemeente by Smurna is arm, maar hulle is ryk. Dit beteken dat terwyl hulle geen aardse rykdom het nie, hulle het hulle rykdom in die hemel opgegaan en deur hul gedrag hier in hierdie wêreld. Dit was sekerlik deur die nakom van daardie laaste instruksies van Yahshua, die vermanings dat ons mekaar lief moet hê, soos gevind in Johannes Hoofstukke 13 en 15.

Die Tien Dae:

Die tien dae van vers 10 word dikwels geïnterpreteer as om te wys op die tien vervolgings van Christene onder die ryk. Dit het plaasgevind met die volgende keisers en jare: Nero (64 nC), Domitianus (c.90-96), Trajanus (98-117), Hadrianus (117-138), Marcus Aurelius (161-181), Septimus Severus (202) -211), Maximus die Thrakiër (235-251), Decius (249-251), Valeriaan

(257-260), Diocletianus (303-305). Maar daar was ook vervolgings onder Galerius (305-311), en dit is duidelik uit die verslag in Handeling en uit Paulus se eerste brief aan die Korintiërs dat daar ook vroeëre vervolgings van Christene onder Claudius was, en waarom Paulus by 7:26 hulle aangeraai het om nie te trou nie : “ 26 Ek meen dat dit goed is vanweë die aanstaande nood – dat dit goed is vir 'n mens om so te bly.” Maar sonder die vervolgings van die tyd van Nero en Claudius, sou daar tien wees – behalwe dat Johannes heel waarskynlik die Openbaring skryf (maar nie ontvang nie) rondom 96 tot 98 nC.

“12 EN skryf aan die engel van die gemeente in Pérgamus: Dít sê Hy wat die skerp tweesnydende swaard het: 13 Ek ken jou werke en die plek waar jy woon, waar die troon van die Satan is. En jy hou vas aan my Naam en het die geloof in My nie verloën nie, selfs in die dae waarin Ántipas my getroue getuie was, wat gedood is by julle waar die Satan woon. 14 Maar Ek het enkele dinge teen jou: dat jy daar mense het wat vashou aan die leer van Bileam wat Balak geleer het om 'n struikelblok voor die kinders van Israel te werp, naamlik om afgodsoffers te eet en te hoereer. 15 So het jy ook mense wat vashou aan die leer van die Nikolaïete, wat Ek haat. 16 Bekeer jou; anders kom Ek gou na jou toe en sal teen hulle oorlog voer met die swaard van my mond. 17 Wie 'n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê. Aan hom wat oorwin, sal Ek gee om te eet van die verborge manna, en Ek sal hom gee 'n wit keursteen, en op dié steen 'n nuwe naam geskrywe wat niemand ken nie, behalwe hy wat dit ontvang.”

Pergamos was oorspronklik die naam van die sitadel van antieke Troje, maar later het die woord enige sitadel beskryf. Hierdie latere Pergamos was die setel van die beroemde Attalid Koninkryk van die derde en tweede eeu vC. Teen die einde van die derde eeu vC het Pergamos die invallende Galatae verslaan, wat toe 'n ooreenkoms met die se koning onderhandel het waardeur hulle hulle in 'n gedeelte van die antieke land Frigië gevestig het, wat toe bekend

geword het as Galasië. Die Attaliese konings was baie ryk, en Pergamos was die skatkis van groot rykdom. Dit was ook 'n sentrum van wêreldse leer, en Strabo verklaar dat dit goed bevolk was met allerhande Filosofiese sektes. Marc Antony het na bewering eenkeer 200 000 volumes van die biblioteek by Pergamos na Alexandrië gestuur. Pergamos was die hoofstad van die Romeinse distrik van Asië, en dit het 'n groot en bekende altaar gehad wat onlangs opgegrawe is, wat glo aan Zeus opgedra was. Met sekerheid dateer dit uit die tyd van die Attaliese konings. Die trap tot by die altaar was 20 meter breed. Die struktuur is meer as 35 meter breed en 33 meter diep. Die basis is versier met 'n fries wat die stryd tussen die gode en die reuse uitbeeld, 'n bekende Griekse verhaal wat waarskynlik direk uit die Ou Testamentiese geskrifte oorgedra is. Die stad was die administratiewe sentrum van 'n baie ryk provinsie. Pergamos was ook 'n sentrum vir die aanbidding van Asclepius, die antieke Griekse heidense god van medisyne en genesing, en was dus 'n sentrum vir pharmakeia. Daar was egter meer bekende tempels van Asclepius in Epidauros en in Kos. Maar die Asclepius-kultus van Pergamos was baie groot, sterk en invloedryk. Tog met dit alles kon ek nie 'n betekenisvolle verwysing na Pergamos, of enige verwysing na die martelaar Antipas, in die vroeë Christelike geskrifte vind nie. Ook het Livius, Diodorus Siculus of Strabo niks van besondere betekenis oor Pergamos te sê gehad wat dieper insig in Yahshua se stellings hier kan gee, sover as wat ek kam sê nie.

Die leer van Bileam:

Hier in die boodskap aan die gemeente by Pergamos sien ons 'n waarskuwing oor hoerery – rasvermenging – soos ook dié wat aan Thuateira geskryf was wat in die volgende boodskappe te vind is. Dit is duidelik in Numeri hoofstukke 24 en 25 dat Bileam gehuur is om die kinders

van Israel te vervloek, maar dat hy elke keer as hy probeer het, net seëninge kon uitspreek. Dan sien ons dat Balak, die koning van Moab, die vroue van sy stam laat uitgaan het om die manne van Israel te verlei, maar die hele verslag – dat Bileam eintlik vir Balak opdrag gegee het om dit te doen, is nie vir ons vervat in Numeri nie, behalwe later waar in Numeri 31:16 daarop gesinspeel word : “16 Kyk, hulle was, deur die raad van Bileam, vir die kinders van Israel 'n oorsaak van troubreuk teenoor die HERE in die saak van Peor, sodat die plaag in die vergadering van die HERE was.”

Verdere besonderhede word deur latere Skrifte ingevul:

Miga 6:5 : “5 My volk, dink tog aan wat Balak, die koning van Moab, beraadslaag het, en wat Bileam, die seun van Beor, hom geantwoord het, *en wat gebeur het* van Sittim af tot by Gilgal, sodat jy kennis kan dra van die regverdige dade van die HERE.”

2 Petrus 2:15 : “15 Hulle het die regte pad verlaat en verdwaal, en die weg gevolg van Bileam, die seun van Beor, wat die loon van ongeregtigheid liefgehad het. “

Judas 1:11 : “11 Wee hulle, want hulle het die weg van Kain bewandel en om loon hulleself in die verleiding van Bileam gestort en in die verset van Korag omgekom.”

Openbaring 2:14 : “14 Maar Ek het enkele dinge teen jou: dat jy daar mense het wat vashou aan die leer van Bileam wat Balak geleer het om 'n struikelblok voor die kinders van Israel te werp, naamlik om afgodsoffers te eet en te hoereer.”

En hier kan ons duidelik sien die verwysings na 'n rasvermengingsgeleentheid wat plaasgevind het, wat deur Bileam beraadslaag is. Paulus bevestig dit ook in 1 Korintiërs Hoofstuk 10, waar hy ook verduidelik dat die misdaad agter hierdie episode een van "hoerery" was. Paulus sê in

vers 8: “ 8 En laat ons nie hoereer soos sommige van hulle gehoereer het nie, en daar het op een dag drie-en-twintigduisend geval.”

Antipas die Martelaar:

Comparet het die fout begaan om die naam Antipas as “teen die vader” te interpreteer en dit uit te brei na “teen die pous”. Alhoewel dit eienaardig is, is dit ook nuut: die woord het nie hierdie betekenis in Grieks nie. Die betekenis is deur onbekende leksikograwe toegeken, maar nie tot ten minste 1150 nC in 'n werk bekend as die “Etymologicum Magnum” nie. Ek vertrou nie dat daardie werk nie 'n interpretatiewe geestelike invloed gehad het nie. Daar is geen vroeë bewyse bekend dat dit die betekenis van die woord is nie, en dit behoort nie geaanvaar te word nie. Die meer natuurlike betekenis is eerder in die plek van almal, of teen almal. Dit kan 'n aanduiding wees van die ware Christelike martelaar wat alle teenstand teen Christus weerstaan. Daar is geen spesifieke rekords in die vroeë Christelike geskrifte van 'n werklike martelaar genaamd Antipas nie.

Die Pontifex Maximus: 'n Hervormer en identiteitsfout

Nog 'n fout wat Comparet en vele ander in Christelike Identiteit maak, is om Alexander Hislop in sy boek, “The Two Babylons”, te volg, veral waar hy beweer dat die titel pontifex maximus deur Pergamos na Rome gekom het en dit van Eumenes II geërf is met sy dood in 159 vC. Dit word maklik van die klassieke skrywers weêrlê, en hier bied ek een voorbeeld, Diodorus Siculus, en twee aanhalings van hom. Die eerste word gevind in sy 7de boek, op 7.5.8, waar hy verduidelik dat Iulius, die legendariese stigter van die Juliaanse lyn en voorvader van die

beroemde Gaius Julius Caesar en sy familie, die titel pontifex maximus verwerf het nadat hy oorwin is in 'n verkiesing vir die koningskap deur Silvius, na die dood van Aeneas. Ons sien dus dat Diodorus geglo het dat die titel sedert sy ontstaan in Rome was. Of 'n mens die mite wil aanvaar of nie, maak nie saak nie, aangesien Diodorus se tweede getuienis 'n historiese aanhaling is wat van ongeveer 202 vC is, in die fragmente van sy 27ste boek (27.2) waar hy verklaar het dat "As pontifex maximus hy [wat beteken dat P. Licinius Crassus Dives] vanweë sy godsdienstige pligte verplig was om hom nie uit die omgewing van Rome te verlaat nie." Verder noem die Romeinse historikus Livius die titel pontifex maximus in baie historiese kontekste voor die dood van Eumenes II van Pergamos, die eerste in verband met ene Quintus Furius, wat die amp beklee het omstreeks 447 vC. Dit is uit Livius se Boek III, Hoofstuk. LIV (3.54).

18 EN skryf aan die engel van die gemeente in Thiatfíre: Dít sê die Seun van God wat oë het soos 'n vuurvlam, en sy voete is soos blink koper: 19 Ek ken jou werke en liefde en diens en geloof en jou lydsaamheid en jou werke, en dat die laaste meer is as die eerste. 20 Maar Ek het enkele dinge teen jou; dat jy die vrou Isébel, wat haarself 'n profetes noem, toelaat om te leer en my diensknegte te verlei om te hoereer en afgodsoffers te eet. 21 En Ek het haar tyd gegee om haar van haar hoerery te bekeer, en sy het haar nie bekeer nie. 22 Kyk, Ek werp haar neer op 'n siekbed, en die wat met haar owerspel bedryf, in 'n groot verdrukking, as hulle hul nie van hul werke bekeer nie. 23 En haar kinders sal Ek sekerlik doodmaak, en al die gemeentes sal weet dat dit Ek is wat niere en harte deursoek, en Ek sal aan elkeen van julle gee volgens sy werke. 24 En ek sê vir julle en die ander wat in Thiatfíre is, almal wat hierdie leer nie het nie, en die wat die dieptes van die Satan, soos hulle dit noem, nie leer ken het nie: Ek sal op julle geen ander las lê nie. 25 Hou maar net vas wat julle het, totdat Ek kom.

26 En aan hom wat oorwin en my werke tot die einde toe bewaar, sal Ek mag oor die nasies gee, 27 en hy sal hulle regeer met 'n ysterstaf; soos erdegoed word hulle verbrysel, net soos Ek ook van my Vader ontvang het. 28 En Ek sal hom die môrester gee. 29 Wie 'n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê.”

Thuateira beteken glo hemelse offer. In Grieks is thua- 'n voorvoegselvorm van thuos, of offer. Die woord teira kom moontlik van die selfstandige naamwoord teiros, "wat slegs in die meervoud [teirea] voorkom, die hemelse konstellasies, tekens." (Liddell & Scott), of dit kan van die werkwoord teirô wees, wat beteken "om hard te vryf, ... om weg te dra, uit te dra, te benoud" (L&S). So in Grieks kan thuáteira "hemelse offerande", of dalk "benoude offer" of "offer van nood" of iets soortgelyks beteken. Strong's lys die woord bloot as "van onsekere afleiding" (2363), wat nie 'n betekenis waag nie, en Thayer ook nie.

Hierdie gemeente soos die een by Pergamos vroeër, is deur Yahshua gekasty omdat hulle verdraagsaamheid vir hoerery gehad het. Die woord hoerery kan gebruik word om verskeie onwettige en afwykende seksuele dade te beskryf, maar dit kan volledig gedemonstreer word, uit 1 Korintiërs Hoofstuk 10, Judas 7, en elders in die Bybel, dat hoerery rasvermenging is. Ons het dit veral gesien in Numeri Hoofstukke 24 en 25, wat hierbo bespreek is in die boodskap aan die gemeente in Pergamos waar dieselfde vermaning op 'n ander manier uitgereik is. In die Ou Testament was afgodery wat met hoerery geassosieer word 'n volledige aanduiding dat rasvermenging die gepleegde oortreding was, en dit kan vasgestel word uit Paulus se stellings aangaande die verslag, hier aangehaal, en uit die verslag self, van die gebeure wat in Numeri Hoofstukke gevind word. 24 en 25.

Isébel was die dogter van Etbaäl, wat in die geskiedenis van Josefus as Ithobalus bekend staan. Nadat hy Menander se nou-verlore vertaling van die antieke Kronieke van Tirus as sy verwysing gehad het, het Josefus vertel dat Etbaäl 'n priester was van die afgod Astarte, die Astarte van die Skrif (vgl. 1 Konings 11:5, 16:31) wat die troon van Tirus met geweld afegeneem het van die afstammeling van die beroemde koning Hiram. Alhoewel daar geen oortuigende bewys is dat Etbaäl uit die stam van die Kanaäniete was nie, is dit 'n moontlikheid, maar ons sien hier dat selfs Isébel die geleentheid gehad het om te bekeer. Dit is hier duidelik dat Isébel die modelhoer is, soos Yahshua haar beskryf. Dit is 'n gepaste analogie. Wanneer Israel hoereer, word die nasie deur metaforiese honde opgevrete (vgl. Ps. 22:16, Fil. 3:2, Op. 22:15). Net so is die liggaam van die hoer Isébel, met haar dood, deur honde geëet, soos Yahweh gesê het dat dit met haar sou gebeur (2 Konings 9:36). As gevolg van hulle aanvaarding van rasvermenging, sal hierdie gemeente groot verdrukking ly. Ons sien ook in vers 24, dat rasvermenging uit “die dieptes van die Teëstander”, of Satan, kom. Deur die eeue heen was dit die Edomitiese Jood wat die aanhitser was van die integrasie en vermenging van die rasse, en dit is selfs deur hulle eie erkenning, want hulle is trots daarop. Dit is die eerste lig om die verborgenheid van ongeregtigheid te verstaan!

Die vroeë Christelike skrywers oor die Nikolaïete:

Irenaeus Against Heresies, Boek 1 Hoofstuk XXVI.-Leerstellings van Cerinthus, die Ebioniete en Nikolaïete.

Die Nikolaïete is die volgelingen van daardie Nicolas wat een van die sewe was wat eerste deur die apostels tot die diakonaat georden is. Hulle lei lewens van onbeteuelde toegeeflikheid. Die karakter van hierdie manne word baie duidelik uitgewys in die Apokalips van Johannes,

[wanneer hulle voorgestel word] dat dit 'n kwessie van onverskilligheid is om egbreuk te beoefen, en om dinge te eet wat aan afgode geoffer is. Daarom het die Woord ook so van hulle gespreek: “Maar dit het jy, dat jy die werke van die Nikolaiete haat, wat Ek ook haat.”

Roberts, A. 1997. The Ante-Nicene Fathers Vol.I: Vertalings van die geskrifte van die Vaders tot 325 nC. Die apostoliese vaders met Justin Martyr en Irenaeus. (ECF 1.1.7.1.1.27). Logos Navorsingstelsels: Oak Harbor

Irenaeus Against Heresies, Boek 3 Hoofstuk XI—Bewyse in voortsetting, Uittreksel uit St. John's Evangelie. Die Evangelies is vier in getal, nie meer of minder nie. Mistiese redes hiervoor : Johannes, die dissipel van die Here, verkondig hierdie geloof en poog om, deur die verkondiging van die Evangelie, daardie dwaling te verwyder wat deur Cerinthus onder die mense versprei is, en 'n lang tyd tevore deur diegene wat Nikolaiete genoem word, wat 'n afwyking van daardie “kennis” valslik so genoem, sodat hy hulle kon laat verlee voel, en hulle kon oortuig dat daar maar een God is, wat alles deur sy Woord gemaak het; en nie, soos hulle beweer, dat die Skepper een was nie, maar die Vader van die Here 'n ander; en dat die Seun van die Skepper sowaar een was, maar die Christus van bo 'n ander, wat ook onmoontlik voortgegaan het, neergedaal het op Jesus, die Seun van die Skepper, en weer teruggevlieg het na Sy Pleroma; en dat Monogenes die begin was, maar Logos was die ware seun van Monogenes; en dat hierdie skepping waaraan ons behoort nie deur die primêre God gemaak is nie, maar deur een of ander krag wat ver onder Hom lê, en afgesluit is van gemeenskap met die dinge wat onsigbaar en onuitspreeklik is.

Roberts, A. 1997. *The Ante-Nicene Fathers Vol.I : Translations of the writings of the Fathers down to A.D. 325*. The apostolic fathers with Justin Martyr and Irenaeus. (ECF 1.1.7.1.3.12). Logos Research Systems: Oak Harbor

Die brief van Ignatius aan die Trallians, Hoofstuk XI.—Vermy die dodelike foute van die Docetae.

Vermy julle ook daardie goddelose uitlopers van hom, Simon, sy eersgebore seun, en Menander en Basilides, en al sy goddelose menigte volgelingen, die aanbidders van 'n man, wat ook die profeet Jeremia vervloek verklaar. Vlug ook vir die onrein Nikolaiëte, valslik so genoem, wat liefhebbers van plesier is en wat aan lasterlike toesprake oorgegee word.

Roberts, A. 1997. *The Ante-Nicene Fathers Vol.I : Translations of the writings of the Fathers down to A.D. 325*. The apostolic fathers with Justin Martyr and Irenaeus. (ECF 1.1.4.3.0.11). Logos Research Systems: Oak Harbor

Die brief van Ignatius aan die Filadelfiërs, Hoofstuk VI.—Moenie Judaïsme aanvaar nie.

As iemand die Vader en die Seun en die Heilige Gees bely en die skepping prys, maar die menswording bloot 'n verskyning noem en hom oor die hartstog skaam, so iemand het die geloof verloën, nie minder nie as die Jode wat Christus doodgemaak het. As iemand hierdie dinge bely en dat God die Woord in 'n menslike liggaam gewoon het, terwyl hy daarin is as die Woord, net soos die siel ook in die liggaam is, omdat dit God was wat dit bewoon het en nie 'n menslike siel nie, maar bevestig dat onwettige verbintenisse 'n goeie ding is, en plaas die hoogste geluk in plesier, soos die man wat valslik 'n Nikolaiët genoem word, hierdie persoon

kan nie 'n minnaar van God of 'n minnaar van Christus wees nie, maar is 'n verdorwe van sy eie vlees, en daarom leeg van die Heilige Gees, en 'n vreemdeling vir Christus. Al sulke persone is maar monumente en grafte van die dooies, waarop slegs die name van dooies geskryf is.

Roberts, A. 1997. *The Ante-Nicene Fathers Vol. I : Translations of the writings of the Fathers down to A.D. 325*. The apostolic fathers with Justin Martyr and Irenaeus. (ECF 1.1.4.5.0.6). Logos Research Systems: Oak Harbor

Clement of Alexandria, Ophelderings, Boek II, uit Hoofstuk XX.-Die ware gnostiese oefen geduld en selfbeheersing:

Dit is ook diegene (wat sê dat hulle vir Nicolaus volg, met 'n spreekwoord van die man, wat hulle verdraai, "dat die vlees mishandel moet word." Maar die waardige man het getoon dat dit nodig was om plesiere en begeerlikhede te kontroleer, en deur sulke opleiding om die impulse en neigings van die vlees weg te mors, maar hulle, wat hulleself aan plesier oorgee soos bokke, asof hulle die liggaam beledig, lei 'n lewe van selfgenoegsaamheid, sonder om te weet dat die liggaam vermors is, omdat hulle van nature onderworpe is aan ontbinding; terwyl hulle siel gepoets word in die modder van ondeug; soos hulle die leer van genot self doen, nie van die apostoliese mens nie. Want waarin verskil hulle van Sardanapalus, wie se lewe in die epigram getoon word:—

"Ek het wat ek geëet het—wat ek moedeloos geniet het;

En die genot wat ek in liefde gevoel het. Maar dié

Baie voorwerpe van geluk is oor,

Want ek is ook stof, wat die groot Ninus regeer het."

Roberts, A. 1997. *The Ante-Nicene Fathers Vol. II : Translations of the writings of the Fathers down to A.D. 325*. Fathers of the second century: Hermas, Tatian, Athenagoras, Theophilus, and Clement of Alexandria (Entire) (ECF 1.2.5.3.2.20). Logos Research Systems: Oak Harbor

Tertullianus, Against All Heresies, Hoofstuk I.—Vroegste Heretics:2 Simon Magus, Menander, Saturninus, Basilides, Nicolaus.

'n Broer ketter het in Nicolaus te voorskyn gekom. Hy was een van die sewe diakens wat in die Handeling van die Apostels aangestel is. Hy bevestig dat die duisternis met 'n begeerte aangegryp is - en inderdaad 'n vuil en onweloweglike een - na Lig: uit hierdie vermenging is dit 'n skande om sê wat stinkend en onrein (kombinasies het ontstaan). Die res (van sy uitgangspunte) is ook onweloweglik. Want hy vertel van sekere | ons, seuns van bedroefdheid, en van samevoegings van lasterlike en onweloweglike omhelsings en per-mengsels, en sekere, dog swakker uitkomst hiervan. Hy leer dat daar bowendien demone en gode en sewe geeste gebore is en ander dinge wat genoeg heiligsheilig is, gelyk en vuil, wat ons bloos om te vertel, en dadelik by hulle verbygaan. Genoeg is dit vir ons dat hierdie dwaalleer van die Nikolaiete veroordeel is deur die Apokalips van die Here met die gewigtigste gesag wat aan 'n vonnis gekoppel is, deur te sê "Omdat jy dit vashou, haat jy die leer van die Nikolaiete, wat ek ook haat. "

Roberts, A. 1997. *The Ante-Nicene Fathers Vol. III : Translations of the writings of the Fathers down to A.D. 325*. Latin Christianity: Its Founder, Tertullian. (ECF 1.3.1.19.0.1). Logos Research Systems: Oak Harbor

Tertullianus, The Five Books Against Marcion, Boek I, Hoofstuk XXIX.-Marcion Verbied Huwelik.

Tertullianus verdedig dit welsprekend as heilig, en onderskei noukeurig tussen Marcion se leerstelling en sy eie montanisme.

Nou, so 'n skema soos hierdie moet ongetwyfeld die verbod op die huwelik behels. Laat ons dan kyk of dit 'n regverdige een is: nie asof ons daarop gemik was om die geluk van heiligheid te vernietig, soos sekere Nikolaiëte doen in hul handhawing van wellus en weelde nie, maar as diegene wat tot die kennis van heiligheid gekom het, en streef dit na en verkies dit, sonder nadeel egter bo die huwelik; nie asof ons 'n slegte ding deur 'n goeie vervang het nie, maar net 'n goeie ding deur 'n beter. Want ons verwerp die huwelik nie, maar weerhou ons eenvoudig daarvan.

Roberts, A. 1997. *The Ante-Nicene Fathers Vol. III : Translations of the writings of the Fathers down to A.D. 325*. Latin Christianity: Its Founder, Tertullian. (ECF 1.3.1.12.1.29). Logos Research Systems: Oak Harbor

Tertullianus, Toeligtings, Boek VII. Oor Beskeidenheid, Hoofstuk XIX.—Besware uit die Openbaring en die Eerste Brief van St. Johannes weerlê.

Want (die engel van die Thiatirene Kerk) het in die geheim 'n ketterse vrou in die Kerk ingebring, en regverdig tot bekering aangespoor, wat op haarself geneem het om te leer wat sy van die Nikolaiëte geleer het. Want wie twyfel dat 'n ketter, mislei deur ('n valse doop) ritueel, wanneer hy sy misverstand ontdek en dit deur bekering versoen, beide vergifnis verkry en aan die boesem van die Kerk herstel word? Waar selfs onder ons, as op gelyke voet met 'n heiden, ja

selfs meer as 'n heiden, 'n ketter eweneens, (so 'n) word deur die doop van die waarheid van elke karakter gesuiwer, en toegelaat (tot die Kerk).

Roberts, A. 1997. *The Ante-Nicene Fathers Vol. IV: Translations of the writings of the Fathers down to A.D. 325*. Fathers of the Third Century: Tertullian, Part Fourth; Minucius Felix; Commodian; Origen, Parts First and Second. (ECF 1.4.1.7.0.18). Logos Research Systems: Oak Harbor

Hippolytus, Die weerlegging van alle ketterye, Boek VII, Hoofstuk XXIV. – Die Melchisedeciërs; Die Nikolaïete.

Terwyl daar egter verskillende vrae onder hulle ontstaan het, het 'n sekere (ketter), wat self ook as Theodotus gestileer is, en wat deur die handel 'n bankier was, probeer vasstel (die leerstelling), dat 'n sekere Melgisédek die grootste mag uitmaak, en dat hierdie een groter is as Christus. En hulle beweer dat Christus toevallig volgens die gelykenis (van hierdie Melgisédek) is. En hulle self, net soos diegene van wie voorheen gepraat is as aanhangers van Theodotus, beweer dat Jesus 'n (blote) mens is, en dat Christus, in ooreenstemming met dieselfde weergawe (reeds gegee), op hom neergedaal het. Daar is egter onder die Gnostiese meningsverskeidenheid; maar ons het besluit dat dit nie die moeite werd sou wees om die simpel leerstellings van hierdie (kettters) op te som nie, aangesien hulle (te) talryk en sonder rede en vol godslastering is. Nou, selfs diegene (van die kettters) wat van 'n ernstiger wending is ten opsigte van die Goddelikheid, en hulle stelsels van spekulاسie van die Grieke afgelei het, moet skuldig bevind word (van hierdie aanklagte). Maar Nicolaus was 'n oorsaak van die wydverspreide kombinasie van hierdie goddelose manne. Hy, as een van die sewe (wat gekies is) vir die diakonie, is deur die Apostels aangestel. (Maar Nicolaus) het van die korrekte leer

afgewyk, en was in die gewoonte om onverskilligheid van beide lewe en voedsel in te skerp. En toe die dissipels (van Nicolaus) aanhou om die Heilige Gees te beledig, het Johannes hulle in die Apokalips as hoereerders bestraf en eters van dinge wat aan afgode geoffer is.

Roberts, A. 1997. *The Ante-Nicene Fathers Vol. V : Translations of the writings of the Fathers down to A.D. 325*. Fathers of the Third Century: Hippolytus, Cyprian, Novatian, Appendix. (ECF 1.5.0.1.5.25). Logos Research Systems: Oak Harbor

Victorinus, uit sy Commentary on the Apocalypse of the Blessed John

Vanaf reël 6. “Dit het jy ook, dat jy die dade van die Nikolaïete haat.”] Maar omdat jy self diegene haat wat die leerstellings van die Nikolaïete vashou, verwag jy lof. Om bowendien die werke van die Nikolaïete te haat, wat Hy self ook gehaat het, is geneig om te prys. Maar die werke van die Nikolaïete was in daardie tyd valse en lastige manne wat, as bedienaars onder die naam van Nicolaus, vir hulleself 'n dwaalleer gemaak het, sodat wat aan die afgode geoffer is, uitgedryf en geëet kon word, en dat wie sou gehoereer het, kan op die agtste dag vrede ontvang. Daarom roem Hy die aan wie Hy skryf; en aan hierdie manne, wat so groot was, het Hy die boom van die lewe belowe wat in die paradys van sy God is.

Uit reël 14: “U het daar sommige wat die leer van Bileam vashou, wat in die geval van Balak geleer het dat hy 'n struikelblok voor die kinders van Israel moet lê om te eet en te hoereer. So het jy ook die wat die leer van die Nikolaïete vashou; maar Ek sal teen hulle veg met die swaard van my mond.”] Dit is, Ek sal sê wat Ek sal beveel, en Ek sal jou vertel wat jy moet doen. Want Bileam het Balak met sy leer geleer om 'n struikelblok voor die oë van die kinders van Israel te gooi, om te eet wat aan die afgode geoffer is en om te hoereer, iets waarvan bekend is dat dit

van ouds af gebeur het. Want hy het hierdie raad aan die koning van die Moabiete gegee, en hulle het die volk aanstoot gegee. So, sê Hy, het julle onder julle diegene wat so leerstelling dra; en onder die voorwendsel van barmhartigheid sou jy ander verderf.

Roberts, A. 1997. *The Ante-Nicene Fathers Vol. VII : Translations of the writings of the Fathers down to A.D. 325*. Fathers of the Third and Fourth Centuries: Lactantius, Venantius, Asterius, Victorinus, Dionysius, Apostolic Teaching and Constitutions, Homily and Liturgies. (ECF 1.7.4.2.0.2). Logos Research Systems: Oak Harbor

Grondwette van die Heilige Apostels, Boek VI, Hoofstuk VIII, Wie die opvolgers van Simon se goddeloosheid was, en watter ketterye hulle opgestel het.

VIII. Maar toe ons onder die heidene uitgegaan het om die woord van die lewe te verkondig, het die duiwel in die volk gewerk om valse apostels agter ons aan te stuur om die woord te verderf; en hulle het ene Cleobius uitgestuur en hom by Simon aangesluit, en hulle het dissipels geword van een Dositheus, wat hulle verag het en hom van die owerheid neergesit het. Daarna was ook ander die outeurs van absurde leerstellings: Cerinthus, en Marcus, en Menander, en Basilides en Saturnilus. Van hierdie besit sommige die leer van baie gode, sommige slegs van drie, maar in teenstelling met mekaar, sonder begin, en altyd met mekaar, en sommige van 'n oneindige aantal van hulle, en die onbekendes ook. En sommige verwerp die huwelik; en hulle leer is, dat dit nie die aanstelling van God is nie; en ander verafsku sommige soorte voedsel: sommige is onbeskof in onreinheid, soos dié wat valslik Nikolaiëte genoem word. En Simon wat met my Petrus ontmoet het, eers in Cesarea Stratonis (waar die getroue Cornelius, 'n heiden, deur my in die Here Jesus geglo het), het probeer om die woord van God te verdraai; daar was by my die heilige kinders, Saggeus, wat eens 'n tollenaar was, en Barnabas; en

Nicetas en Aquila, broers van Klemens, die biskop en burger van Rome, wat die dissipel was van Paulus, ons mede-apostel en medehelper in die Evangelie. Ek het drie maal voor hulle met hom gepraat oor die ware profeet en oor die monargie van God; en toe ek hom deur die krag van die Here oorwin en hom tot swye gebring het, het ek hom na Italië verdryf.

Roberts, A. 1997. *The Ante-Nicene Fathers Vol. VII : Translations of the writings of the Fathers down to A.D. 325*. Fathers of the Third and Fourth Centuries: Lactantius, Venantius, Asterius, Victorinus, Dionysius, Apostolic Teaching and Constitutions, Homily and Liturgies. (ECF 1.7.6.2.6.10). Logos Research Systems: Oak Harbor